

גיליון מס' 272

יבִיע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת קרה

מאמר השבוע
חא"ת ראש המוסדות
הרה"צ יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

מוריס רחל ורני גומי 2007 שריי רחמים ב"ב חזקיהו אר"י יב"ב לוינץ 30 חזקיהו וקבלו נכב משהיה חשודו המנוח ע"ד י"ד יואל כהן שליט"א ב"ב 31 יצחק לוקאט'ס את המוסד קשרו או יו"ד יצחק לוינץ או לעילוי נשמתו

03-8000-770

לרפואה שלמה
רחב בצלאל בן הניה רחל שליט"א

לעילוי נשמת
ליאוריה בת קלימה

לעילוי נשמת
נתן יעקב בן ליוה

להצלחת
רחמים בן דליה

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ת"ב	ת"ג	ת"ד
כניסה:	19:27	19:31	19:28	19:30
יציאה:	20:19	20:22	20:19	20:21
ד"ת:	21:14	21:19	21:15	21:18

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:10

בֵּית פְּרָטִי בְּפֶתַח תְּקוּנָה

מִידַת הַקְּנָאָה

יום היא מפנקת אותנו בשלש ארוחות מהלב. אמרתי לה: "אני לא מאמין. את חיה בבית פרטי בפתח תקוה, יש לך מדשאות צלילה וערסל לפנוק, הורים ונכרות שאוהבים אותך יותר מכל אחת אחרת, ה' נתן לך עבודה שמכניסה לך כסף ברוח, כל טוב העולם יש לך, לא חסר לך כלום בעולם, ואת שואלת אותי "איך אני שורדת?"

אם היית באיזה מחנה בשואה, והיית אוכלת קלפות של תפוחי אדמה רקובות, והיית שואלת: "איך אני שורדת?", אולי היה קצת מקום לדון בזה. אבל פעת, את, שיש לך שפע של טובות מבורא עולם, שפע של מתנות בלי סוף, את קוראת לעצמך "שורדת?" זה לא נראה לך סטירת לחי לקב"ה בפרצוף? את חיה בדירת וילה בפתח תקוה עם מדשאות, וכסף לכל מה שאת רוצה, אומרת לקב"ה: "אני מספנה", את מספנה? על מה את מדברת??

- אבל לחברה שלי יש כבר שלושה ילדים?
- נכון. אני מבין אותך, את מקנאה בחברות שלך שכבר התחתנו. אבל מתי יגיע הזמן שתעצרי לרגע לחשב על עצמך, להוציא את המחשבה הזאת מהראש שלך, ותפסיקי להרס את החיים שלך בגלל קנאה שיש לך על במישהי אחרת. אם לחברה שלך יש כבר שלושה ילדים, את צריכה לחשוב: "לבריאיות! שבועזרת ה' יהיה לה עוד, לי בורא עולם עדין לא נתן להתחתן, אבל הוא נתן לי הרבה מאוד דברים אחרים טובים. בכלל לא אכפת לי מה שיש לשניה."

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

באחד השיעורים נגשה אלי אישה ואמרה לי: "כבוד הרב! איך אני שורדת את המצב הזה עד התנהגו?" אני מכיר את המשפחה שלה, הם באים לשעורים שלי.

- שאלתי אותה: איפה את גרה?
- בפתח תקוה.
- בבית פרטי או בשכונים?
- בבית פרטי. בנדאי!
- יש לך דשא?
- כן, ברור! יש לנו דשא גדול, צלילה רחבה, וכמובן יש לנו גם ערסל מפנק בין העצים.
- ההורים שלך אוהבים אותך?
- יותר מהרגיל! אין עליהם בעולם.
- יש לך חדר פרטי בבית?
- כן, ברור ה'! יש לי את הפנה שלי, יש לי חדר פרטי ונעים.

- עבודה יש לך?
- כן, אני עובדת במקום מצוין, אני מרצה מאוד מהעבודה, וברוך ה' אני מקבלת משכורת גדולה וטובה. לא חסר לי כלום.
- אם את רוצה לקנות לעצמך משהו, את מרשה לעצמך?
- בנדאי! אם אני רוצה לקנות בגד יפה שראיתי, בלי לחשב פעמים אני קונה בשמחה, ברור ה' אני עובדת, יש לי כסף ברוח, ואפילו אני חוסכת לתנהגה. הכל הכי בקיף שבבעולם.
- חברות יש לך?
- כן, יש לי חברות רבות מקסימות שאוהבות אותי מאוד.

- ואכל של שלש ארוחות ביום בבית יש לך?
- כן בנדאי! יש לי אמא מקצועית בבשול, בכל

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה לרפואה להצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

חשיבות טעמי המקרא

מרן זצוק"ל הורה לירשת החינוך התורני שביום שיש לימדו התלמידים 'טעמי המקרא' ואף יקבלו על כך ציון בתעודה.

ובס' חזו"ע שבת ח"א (עמ' דש) כתב: ומכאן הנני פונה לכל מנהלי בתי הספר ותלמודי תורה בזמנינו ללמד טעמי המקרא לתלמידים עוד קודם הגיעם לגיל בר מצוה כדי לחנכם שיוכלו לקיים מצות קריאת שנים מקרא ואחד תרגום בטעמי המקרא, ולא כאותם מנהלים אשר אינם משיגים כלל על זה ורק כשהתלמיד מגיע לגיל בר מצוה מלמדים אותו ההורים באופן פרטי קריאת מספר פסוקים בטעמים כדי שיקראם כך בציבור, וזוהי תעודת עניות לאותם הורים ומורים שאינם שמים לב על כך, ע"כ.

ועוד כתב "זוכרני שהרה"ג המורה הדגול מהר"ר שלמה עבו זצ"ל שהיה המורה שלנו בתלמוד תורה 'בני ציון', היה מלמד אותנו בילדותנו בכל ערב שבת שנים מקרא ואחד תרגום עם הטעמים, זכרה ה' לו לטובה ותהיה נפשו צרורה בצרור החיים". עכ"ל.

וראיתי בירחון "קול סיני" (אב אלול תשכ"ה), מאמר סקירה על ישיבת המתבתא "בית הראש"ל" שהוקמה על ידי מרן הרב זצ"ל (באותה שנה) ועמדה בנשיאותו, ושם הובא כי 'מאחר שישנו מחסור גדול בחזנים ובתי כנסת רבים נותרו ללא חזנים ראויים לשמם, על כן יזמה המתבתא חוג מיוחד להכשרת חזנים וקריאה בתורה בטעמי המקרא'.

שאלות ותשובות
מאת מורנו הרב"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: עד מתי מותר לנטוע עצי פרי לפני בשנת השמיטה?

תשובה: מותר לנטוע עצי פרי עד ט"ו באב של השנה הנוכחית (תשפ"א). ואם נוטעים עצים עם האדמה שלהם שגדלו בתוך שקית ניילון, מותר לנטוע אותם עד ר"ח אלול (קדושת הארץ עמ' קכג)

שאלה: כבוד הרב, אני שוטר והציעו לי להיות ברכב שעושה סיור בעיר, ועושים סיור גם ביום השבת האם הדבר מותר?

תשובה: צריך לדעת שהעובד במשטרה צריך לשאול רב, וכל מקרה לגופו. וזה הכלל: כל מקום שיש חשש פיקוח נפש הדבר מותר וכל מקום שאין חשש פיקוח נפש אסור, והוא הדין גם לגבי סיור אם זה במקום שיש חשש אפילו רחוק של פיקוח נפש על ידי ערבים ומחבלים מותר, אבל אם זה בערים כאלה שאין שם חשש סכנת נפשות אסור, וכן אם מזמינים את השוטר מפני שהשכנים עושים רעש וכדו' אסור לנטוע, וכל שכן שאסור לכתוב פרטים של אדם שאין בזה חשש סכנה ואם מחייבים את השוטר לנטוע גם למקומות שאין חשש פיקוח נפש עליו לעזוב את עבודתו לכבוד השבת הקדושה כי היא מקור הברכה.

שאלה: התחלתי בנסיעה ולא אמרתי תפילת הדרך עד מתי אפשר לאומרה?

תשובה: אם יש לפניו עדיין נסיעה באותו היום של 72 דקות מחוץ לעיר אומר אז תפילת הדרך, אבל אם כבר הגיע סמוך לעיר ואין לפניו באותו היום נסיעה של 72 דקות אומר תפילת הדרך בלי ברכה.

שאלה: האם מותר לבקש בקשות פרטיות בתפילה?

תשובה: מותר לבקש בקשה פרטית ואף כדאי, בכל ברכה הקשורה לאותה ברכה, כגון באתה חונן יכול לבקש חכמה ברפאנו רפואה בברכנו פרנסה ובשמע קולנו יכול לבקש כל מה שירצה, ש"ע סי' קיט סעי' א.

דוד המלך

מאת הרב אלהו עמר שליט"א

המלך דוד

מקום סכנה במחלה נגיפית

שמואל הנביא נשלח על פי ה' למשוח לביתו של ישי על מנת למשוח את אחד מבניו למלך, שמואל הנביא חושש ללכת שמוא ישמע שאול המלך ויהרגוהו כדין מורד במלכות, ובורא עולם הסכים עם החושש שהעלה שמואל הנביא ואמר לו ללכת לבית ישי במסווה של ביקור לצורך הקרבת קורבן.

לאור הנהגתו של שמואל הנביא במקום סכנה, שואל הגאון רבי אלחנן וסרמן בספרו 'קובץ שעורים' (כתובות אות רעז), כיצד הגמרא מספרת (כתובות עז ע"ב) על רבי יהושע בן לוי שהיה לומד תורה יחד עם אנשים החולים במחלת 'ראתן', מחלה זו נגרמת מחמת שרץ הגדל במוחו של החולה, ויכולה לדבק דרך האוויר, מחמת זה היו החולים במחלה זו שוהים בביתו, ואם כן יש להבין, מהו ההיתר ההלכתי להתנהגותו של רבי יהושע בן לוי להיכנס למקום סכנה? בטרם נשיב, נכתוב שיש חילוק מהותי בין המקרים כמופיע בספר 'פתחי ה' על מסכת אבות (פ"ו מ"ב), רבי יהושע בן לוי היה עליו להתמודד עם חשש הידבק ממחלה נגיפית כדוגמת בעלי ראתן, ומכיוון שנגיפים אלו אינם בעלי בחירה, משום כך לא חשש מהם רבי יהושע בן לוי בעת שעסק בתורה, אך שמואל הנביא חשש משאול המלך שהוא בעל בחירה חופשית ויכול לבחור נגד רצונו, ולכן לא סמך על כך שינצל מחמת שעושה מצוה.

אך הקובץ שיעורים משיב באופן שונה: תחילה הוא כותב שיש לחלק בין הולך לדבר מצוה לבין ההולך ללמוד תורה, משום שמעלת לימוד התורה, ואף במקום שההיזק מצוי, אך המצוה אין בכוחה להגן במקום שהיזק מצוי, ולכן כשהלך שמואל הנביא לדבר מצוה חשש

כיון שההיזק מצוי, אך רבי יהושע בן לוי שהלך ללמוד תורה, ידע שבכח לימוד התורה יש לשמור ולהגן גם במקום שההיזק מצוי.

על פי יסוד דברי הקובץ שיעורים הביא הגאון רבי יצחק זילברשטיין בספרו 'חשוקי חמד' (כתובות עז ע"ב) שאלה שנשאל על ידי מגיד שיעור מהגליל, היה זה במהלך מלחמת לבנון השנייה (תשס"ו), באותה העת נפלו אלפי רקטות על יישובי הגליל, ואותו מגיד שיעור התלבט האם מותר לו לנטוע למסור שיעורי תורה ביישובים, מכיון שזוהו מקום סכנה וההיזק מצוי? והשיב לו, שמוותר לו לנטוע למסור שיעורים כי בכח התורה להגן גם במקום שההיזק מצוי, והוסיף גם את דברי ה'משך חכמה' (שמות כז, יא) שכתב, שעל תלמוד תורה דברים צריך למסור את הנפש, ויזכיר על כך רבי יהושע בן לוי שעסק בתורה ברבים עם בעלי 'ראתן'. אך בספר 'נפת צופים' כתב (הובא ב'דף על הדף' כתובות עז ע"ב) לסייג את הדברים, לדבריו, מה שאמרו שהתורה מגינה במקום שההיזק מצוי, הוא רק בעת לימוד התורה עצמו, אך בדרך הליכתו אין כח התורה מגן עליו במקום שההיזק מצוי, וראיתו שמצינו בגמרא (בבא בתרא כא ע"א) שבני העיר יכולים לכפות זה על זה לממן פתיחת תלמוד תורה בערים, ולא לשלוח את הילדים ללמוד בעיר הסמוכה, מפני שהדרכים הם בחזקת סכנה, מדברי הגמרא מוכח שאף בהולכים ללמוד תורה יש לחוש למקום סכנה, וכל היתרו של רבי יהושע בן לוי היה רק בעת עיסוקו בתורה.

מסירות נפש על דברי תורה

וניתן להוסיף ראייה מדוד המלך שיש לחוש למקום סכנה גם בלימוד התורה, כפי שמסופר בנביא (שמואל ב כג) שבמהלך אחת ממלחמותיו של דוד המלך, התעוררה לו שאלה הלכתית שהיתה צריכה את הכרעת הסנהדרין, וכמה מהחיילים רצו לשמח את דוד המלך, והחליטו לחצות את קווי האויב במסירות נפש, כדי לברר

עבורו את השאלה, כששבו והתשובה בידם, לא חפץ דוד המלך לומר את ההלכה בשמם, משום שביררו את ההלכה תוך כדי סיכון עצמי, וכך אמר להם (בבא קמא סא ע"א) 'מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי, כל המוסר עצמו למות על דברי תורה, אין אומרים דבר הלכה משמו', וביאר המהרש"א (שם) כל העניין לומר 'דבר בשם אומרו' הוא כדי לזרז את הגאולה, ומכיוון שהמסכן עצמו עשה שלא כדין כשמוסר נפשו על דברי תורה, אין הוא ראוי שתיעשה גאולה על ידו, ולכן לא מזכירים את דבר ההלכה משמו.

מכאן נלמד, שאין ראוי לאדם להכניס את עצמו למקום סכנה גם עבור דברי תורה, ואם כן חוות השאלה כיצד היה מותר לרבי יהושע בן לוי להיטותן וללמוד עם בעלי 'ראתן'?

וניתן ליישב זאת על פי דברי 'חידושי הרי"ם' (הובא בספר 'אמרי אמת', ליקוטים) המחדש, שדוד המלך לא העביר ביקורת על מי שמוסר נפשו על לימוד התורה, אלא אדרבה אמר זאת לשבח, וכך אמר (בבא קמא סא ע"א) 'מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי, כל המוסר עצמו למות על דברי תורה אין אומרים דבר הלכה משמו', ורצונו לומר שהתחדש בבית דינו של שמואל הנביא חידוש עצום, שכל מי שמסר נפשו למות על דברי תורה זכה להיות דבוק בתורה, ומדרגתו גבוהה יותר ממי שאומרים דבר הלכה משמו, מפני שכשמסר נפשו, זכה שהתאחדה נפשו עם התורה והיו לאחד, ובעת שנאמרת ההלכה כאילו הזכר שמו במפורש, ולכן אין צורך להזכיר את שמו בנפרד.

נמצא שדוד המלך שיבח את חייליו שמסרו נפש כדי לברר עבורו את ההלכה, משום שעבור דברי תורה מותר להיכנס למקום סכנה גם במקום שההיזק מצוי, ואם כן הם נהגו כדיו, וכן נהג רבי יהושע בן לוי.

בשורה משמחת

חידושי המלך דוד
ביאור על ספר שמואל א, בשפת קלה
וקולחת, עם מסרים לחינוך האמונה
לדרכי של דוד המלך.

להזמנת
055-67-25-138

פנינים מהפרשה

מפני מה לא התפלל משה על קרח ועדתו שיחזרו בתשובה?

יש להקשות לפי שהיה משה רבינו רועה נאמן, שבכל עת ובכל שעה התפלל על ישראל שיחזרו בתשובה ויקבל הקב"ה תשובתם (מסכת סוטה יד ע"א ע"ש), אם כן למה לא התפלל על קרח ועדתו שיחזרו בתשובה, והרי התשובה עולה על הכל. וכן הקשה רבינו בחיי (ט"ז כ"ט), והוסיף שאין לך עבירה בכל התורה כולה ואפילו חמורה שבחמורות שלא תהא לה תקנה בתשובה, והלא השי"ת ימינו פשוטה לקבל שבים, ואפילו את המורדים והפושעים בו?

יישוב א - שמא יש לומר שאף בתפילה על אחרים שישובו בתשובה, אינה מועלת שישובו בתשובה לאלתר, כי התשובה תלויה בכמה דברים, חרטה, וידוי, וקבלה לעתיד, וכיון שקרח בא בדברי כפירה במשה ובתורתו, ומינות מושכת ליבות האנשים אחריה (ע"ז כז:), בכל רגע שעבר היה חשש שימשוך אחריו עוד ועוד אנשים, וכפי שאירע שלקח אחריו מאתים וחמישים ראשי סנהדראות, לכך הוכרח משה להתפלל שימותו ויסור חרון אף ה' מעל עמו, ועל כן ביקש רק על עולם הבא שלהם. כיוצא בזה ביאר האלשי"ך הקדוש שחולי כפירת משרע"ה נבואתו והיות תורה מן השמים נזקק בקרח והיה מתחיל להתפשט בישראל כאשר דבק במאתיים וחמישים, והיה הולך ומפתה ומקהיל את העדה, והנה אם היה מתפשט אצל כל ישראל, היתה כליה בכולם, והיה העולם חוזר לתוהו ובהו, כי אם היה קרח נשאר חי לא יבצר מהתפשט נגע צרעת כפירתו בהם, על כן אמר משה שאין בעולם רחמים גדולים מהכרית את קרח וחביריו, כי מיתתם היא חיות כל ישראל.

יישוב ב - עוד יש לומר על פי מאמר רבותינו (פ"ה דאבות) כל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה, וממילא התפילה על מחטיאי הרבים שישובו בתשובה היא מעין תפילת שוא, ועיין שו"ת רב פעלים (ח"א יור"ד סי' מ"ד) שדקדק מדברי רש"י שהמחטיא את הרבים, אף אם יעשה תשובה, אין מתכפר לו אלא במיתה, ולפי זה ניחא שלכך לא התפלל עליו משה שיעשה תשובה ולא ימות, כי לעולם אינו מתכפר לו אלא במיתה, ואה"נ התפלל עליהם שלא יאבדו מעוה"ב, וכמו שהבאנו לעיל מהירושלמי. דהנה ביומא (פז.) איתא, שהיה רבי ישמעאל דורש שמי שיש בידו חילול השם, אין לו כח בתשובה לתלות, ולא ביום הכפורים לכפר, ולא ביסורין למרק, אלא כולן תולין, ומיתה ממרקת, שנא' (ישעיהו כ"ב) "ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העוון הזה לכם עד תמותו", ופירש רש"י "חילול השם" חוטא ומחטיא אחרים. ועיין שם ברב פעלים שביאר כיסוד זה גם בתורת רבינו האריז"ל שהמחטיא את הרבים אין לו כפרה אלא בתשובה, ועונו חמור יותר מכריתות ומיתות ב"ד. וייעץ שם למי שהחטיא את הרבים ועשה תשובה שיעשה מצוות שיש בהן זכות הרבים, כגון להדיס ספרים השווים לכל נפש שיעסקו בהן בתורה, וילמדו בהם רבים לדורות עולם, ולא ספרים העומדים לגניזה, או דבר אחר כיוצא בזה, כי המזכה את הרבים זכות הרבים תלויה בו.

יישוב ג - משגיח דשישיבת "חברון" הגה"צ רבי מאיר חדש זצ"ל בדברים מופלאים שנשא בפני תלמידיו, ונדפסו בספרו אור מאיר (פרשת חקת) עמד לבאר שאכן משה רבינו נענש על שלא ביקש רחמים על קרח ועדתו שיחזרו בתשובה, והוסיף עוד שהיה למשה לבקש שיזכה קרח לאיזה תפקיד לשרת את ה'. וביאר שדבר זה טמון במה שדרשו חז"ל במסכת סוטה (יג:) מי לנו גדול ממשה רבינו, שנאמר בו "ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה", אמר רבי לוי ב"ריב" בישר, ב"ריב" בישרוהו, ברב בישר "רב לכם בני לוי", וכן ברב בישרוהו "רב לך", הרי מידה כנגד מידה, במידה שמדד בה מדדהו לו. וכן מצינו במדרש רבה (במד"ר י"ח י"ח) "רב לכם בני לוי" אמר הקב"ה למשה אתה הכתה אותם במקל, ובמה שאתה הכתה אתה לוקה, אתה אמרת "רב לכם" למחר אתה שומע "רב לך", וצ"ע שהרי בדין אמר כן משה לבני קרח, ולמה נענש, אלא על כרחך שמשה נתבע על שהשיב כך לבני קרח, לפי שבזה צמצם את שאיפותיהם לשרת את ה', והיה לו להתפלל על קרח שהקב"ה יסלול דרך שגם הוא יוכל להתעלות, ומשלא עשה זאת נענש במידה כנגד מידה.

(הרה"ג ר' יוסף חיים סימן טוב שליט"א, אשכול יוסף על התורה, ניתן להשיג במס' 054-84-60008/7.)

לאשת החיל

ממך אליך אברח

כנראה שיש מאורעות בחיים שאנחנו צריכים להבין שאנחנו פשוט לא מבינים מדוע הם קורים.

ההבנה שאנחנו לא מבינים, היא כל כך חשובה ומהותית לבניית האישייות שלנו ובייחוד עבודת השם שלנו. כשאנחנו רגילות להבין למה כל דבר קורה, מה הסיבה שעומדת מאחורי מאורע מסוים – מדוע הילד התקרה ולמה החולצה נקרעה – אנחנו מרגישות שליטה כלשהי על המציאות, אנחנו יודעות למה, איך ומדוע. וזה נותן לנו את ההרגשה שכביכול אנחנו יודעות הכול ומבינות מעבר.. אבל – ברגע שקורים דברים שהם מעבר להבנתנו, שם נכנסת האמונה. היכן שהשכל נגמר שם נכנסת האמונה. כבוד הרב יגאל כהן שיאריך ימים אומר שלהאמין בקב"ה בזמן שהכול טוב, ונשפך עלינו שפע של חסד גלוי ורק טוב – זו לא נקראת אמונה אלא ידיעה. ברור שהקב"ה עושה הכול, וקל לנו להגיד זאת בעת שהכול דופק כמו שעון. אך ברגע שמגיע ניסיון, קושי, מדיני או פרטי.. שם הניסיון. פה נכנסת האמונה. צריך להודות ולומר – אנחנו לא מבינים מדוע, אבל כן מאמינים שהכול לטובה. שהכול מאת השם וכל מה שהוא החליט לעשות זה החסד הכי גדול שיכול להיות איתנו.. מישוהו מאיתנו יכול להבין את 45 ההרגים הקדושים שנפלו ונרמסו למוות בציון של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי שיכול לפתור את כל העולם כולו מהדין?? יש למישהו הסבר הגיוני לכך? למה דווקא הם ולמה דווקא שם? זה לא נתפס על דעת בן אנוש שום הסבר למקרה המצער הזה שקרה לעם היהודי. ופה נכנסת ההבנה, שאנחנו לא מבינים. אנחנו לא צריכים להבין כל דבר. כך נכנסת האמונה ללב, מפיתה רוח של תקווה. ממלאת את הלב אהבה לבורא יתברך באמונה שהוא רק טוב וחפץ להטיב. אין טעויות. יש מנהל לעולם והכל ממנו. הוא האוהב הגדול ביותר שלנו. ולו כואב שלנו כואב, יותר מכולם.

הקב"ה כביכול רואה שגם במצבי קושי כאלו אנו מרימים עיניים למרום ומבינים שאנחנו לא מבינים, אבל בהחלט מאמינים שהוא האחראי לכך, שהוא הטוב בהתגלמותו ואין טוב ממנו, הוא האבא הרחום ביותר שניתן לדמיין. מביטים למרום, מורידים דמעה אבל בלב בוטח. שיש מי שאחראי. יש על מי להישען גם כשכואב. זוהי מתנה שלא ניתן להעריך אותה בכל הון שבעולם. "ממך אליך אברח".

נלמד מכך לחינוך הילדים. רוב הפעמים אמא אמורה להסביר את בקשותיה ודרישותיה מהילדים, אבל ישנם פעמים שחובה על הילדים להבין שהם לא חייבים להבין הכול. ילדים צריכים להבין את ההיררכיה, הילד קטן וההורים גדולים ומבינים יותר מהם, אנחנו לא במעמד שווה. ההיררכיה הזו מלמדת את הילדים המון, גם מידות טובות וגם מכינה את הקרקע לעתיד שידעו לקבל מרות מאחרים ובייחוד שידעו לקבל את האמונה החזקה בבורא עולם ובקיום מצוותיו, גם ובמיוחד כאשר לא מבינים מדוע. ילדים לא יכולים להחליט עבור עצמם או לנהל את הבית, אמא צריכה להיות חזקה, לתת גבולות ולעמוד בהם. לא לשנות "לא" ל"כן" בהינף עפעף. אלא לעמוד על שלה, לטובת הילדים, מתוך אהבה ודאגה לעתידם ולמידות שלהם. הם לא יכולים להבין הכול, ולא צריכים להבין הכול. לעיתים אנחנו מבקשות ועונות "כי ככה אמא אמרה". פשוט כי ככה אמא אמרה מוטל עליהם להקשיב, לא רק שהם מבינים את מהות הבקשה הם מקשיבים, אלא גם כשהם לא מבינים, הם סומכים עלינו שאנחנו יודעות את הטוב ביותר עבורם. וזה לימוד חשוב מאוד.

המידות של אדם שיוודע לקבל מרות הן מידות טובות ונוחות לבריות, הרבה יותר מאשר ילד שגדל וחושב שהוא מבין גדול ולא מקבל את ציווי הוריו, מתעקש בצדקת דרכו ולא מתגמש לעולם. ננסה לאט לאט לעשות זאת עם ילדינו ואנחנו מול בורא עולם. לשמוח ולבטוח שלא כל דבר צריך להבין, זה מחזק לנו את האמונה הפשוטה ואת הקרבה לבורא עולם. שבת שלום.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור
מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הנחש לא בָּא אֵלַי

הייתי רוצה לעמוד על נקודה שאמנם אולי לא קשורה ישירות לפרשה, אבל היא קשורה לנו לחיים, שנה שלימה של קורונה, אחר כך אסון מירון, אחר כך מלחמה בדרום עד המרכז, פרעות בערים המעורבות, ותוך כדי אסון קרלין,

ואחר כך אסון הרכבל באיטליה, חב"ה בואו נתעורר!!!... שמעתי פעם שאיזה משגיח אחד בירושלים נסע עם נהג מונית, כדרכם של יהודים יראי אלוקים, דיבר המשגיח עם הנהג המונית שהיה רחוק משמירת תורה ומצוות בדברי אמונה וביטחון ויראת השם.

ותוך כדי שיחה אומר הנהג למשגיח, כבוד הרב! אני אספר לך סיפור שאני מכיר באופן אישי, לי קוראים דני, והחבר הטוב שלי 'גדי', מגיל אפס אנחנו המשך בעמוד האחרון

המשך מאמר "מוסר עם סיפור"

ברורה, הוא מכוון מתרכז, ואחד מהחיילים בגדוד היה אחד שהתחיל לחזור בתשובה, וצעק לעבר גדי: 'גדי תגיד אחרי - שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד'. וגדי חוזר אחריו מילה במילה, ולא תאמין כבוד הרב, איך שהוא סיים את המילה 'אחד' הנחש הלך.

גדי עדיין לא יכל לזוז מההלם, אותו אחד רץ לעברו נתן לו את הכיפה שלו, והעלה אותו על הכתפיים ירד ורקד איתו, אמר לו: "גדי אתה לא מוריד את הכיפה, אם תוריד הנחש יבוא עוד הפעם", וגדי באמת חזר בתשובה לגמרי.

שאל אותו המשגיח את הנהג מונית, אתה ראתה את הכל, אמר לו כבוד הרב, מה אני נראה לך שקרן, אני הייתי שם, אז שאל אותו המשגיח, אז למה לא חזרת בתשובה?

ענה לו הנהג מונית: כבוד הרב! הנחש לא בא אלי.

אנחנו מגחכים, כן אבל כל אחד מאיתנו נמצא פחות או יותר במצב הזה, לא חלינו בקורונה במצב קשה, לא היינו במירון, לא היינו בחדרות של הדרום, לא היינו בקרלין, לא היינו באיטליה, אז אנחנו לא צריכים להתחזק, האם אנחנו חס ושלום צריכים שהנחש יגיע עד אלינו! החכם מתחזק כבר כשרואה את זה אצל השני.

ונזכה שהקב"ה יאמר לצרותינו די אכ"ר.

ביחד. לגן הלכנו יחד לבית הספר לתיכון ולצבא, באחד הפעמים שהיינו בתרגיל של היחידה שלנו זה היה כמה ימים של אימונים קשים ומפרכים, באיזור ללא מגורים, לא אכלנו כמו שצריך, לא ישנו כראות, המטרה העיקרית היתה להרגיל אותנו למצב לחימה מסויים.

אחד הלילות שאנחנו נמים בתוך שקי שינה, אם אפשר לקרוא לזה 'שינה' אחרי יום אימונים מפרך מאד, אני שוכב והעיניים כמעט נעצמות, פונה אלי 'גדי' ואומר 'דני' אתה בא איתי אני צריך להתפנות, אני צריך גיבוי, אנחנו במקום שללכת לבד בשעות כאלו זה לא הכי מומלץ.

אפילו לענות לא יכולתי, לא הגבתי, והעיניים שלי נעצמו, עבר זמן מה, ונשמעה צרחה מקפיאת דם, כיון שאנחנו מאומנים לא משנה כמה אתה עייף, אתה תמיד דרוך, זינקנו כולם, ולנגד עינינו אנחנו רואים את 'גדי' מול נחש ארסי, אם חס ושלום הוא זז מילימטר הוא הולך לעולם אחר. הוא יכול רק לצרוח, וגם אנחנו אסור לנו לעורר את הנחש, כי גם אנו יכולים לגרום נזק ל'גדי'.

המפקד פונה לצלף של הקבוצה ואומר לו תכוון את הנשק לעבר הנחש ותירה. אבל בעמדה שהיינו, אם הוא מפספס אז הוא יורה ב'גדי', הצלף קצת חשש, אף שהיה צלף מקצועי באופן כזה הוא קצת חשש, בכל זאת יש לך אחוזים שתוכל לפגוע בחבר שלך, אבל המפקד נתן לו הוראה

צדקה וחסד

מדי שכוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מדי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

רוצה להיות שותף באחזקת תורה של 100 אברים?

בית המדרש "יביע אומר" בבני-ברק מציע לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות.

בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

לפרטים חייגו: **03-8000770**

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל: 052-7657390

באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים